

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
28 november 2003 *

I mål T-264/03 R,

Jürgen Schmoldt, Dallgow-Döberitz (Tyskland),

Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland),

Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, Berlin (Tyskland),

företrädna av professorn H.-P. Schneider,

sökande,

mot

Europiska gemenskapernas kommission, företrädd av K. Wiedner, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten A. Böhlke, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en ansökan med stöd av artikel 243 EG om att förstainstansrätten interimistiskt skall förordna om den förlängning av övergångstiden för de nationella och europeiska standarderna EN 13162:2001–13171:2001 som föreskrivs i kommissionens meddelande av den 22 maj 2003 offentliggjort inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT C 120, s. 17),

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (EGT L 40, 1989, s. 12; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 185), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/68/EEG av den 22 juli 1993 om ändring av direktiven 87/404/EEG (enkla tryckkärl), 88/378/EEG (leksaker säkerhet), 89/106/EEG (byggprodukter), 89/336/EEG (elektromagnetisk kompatibilitet), 89/392/EEG (maskiner), 89/686/EEG (personlig skyddsutrustning), 90/384/EEG (icke-automatiska vågar), 90/385/EEG (aktiva medicintekniska produkter för implantation), 90/396/EEG (anordningar för förbränning av gasformiga bränslen), 91/263/EEG (teleterminalutrustning), 92/42/EEG (nya varmvattenpannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle) och 73/23/EEG (elektrisk utrustning avsedd för

användning inom vissa spänningsgränser) (EGT L 220, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 197), syftar, bland annat, till att undanröja hindren för den fria rörligheten för byggprodukter.

2 Enligt artikel 1.2 i direktiv 89/106 avses med "byggprodukt" i detta direktiv "varje produkt som tillverkats för att infogas varaktigt i byggnadsverk, såväl i byggnader som i andra anläggningar".

3 I artikel 2.1 i direktiv 89/106 föreskrivs att byggprodukter får släppas ut på marknaden endast om de är lämpliga för avsedd användning. Det sistnämnda innebär att de skall ha sådana egenskaper att de byggnadsverk i vilka de infogas, monteras, används eller installeras kan uppfylla vissa väsentliga krav (nedan kallade de väsentliga kraven) i den mån byggnadsverken omfattas av bestämmelser som innehåller sådana krav.

4 De väsentliga kraven har i bilaga I till direktiv 89/106 utformats i form av målsättningar och angår vissa egenskaper hos anläggningarna med avseende på bärförmåga, stadga och beständighet, brandskydd, hygien, hälsa och miljö, säkerhet vid användning, bullerskydd, energihushållning och värmeisolering.

5 I direktiv 89/106 föreskrivs vidare att "tekniska specifikationer" på gemenskapsnivå skall utarbetas. I artikel 4.1 andra stycket i direktiv 89/106 föreskrivs sålunda att Europeiska standardiseringsorganisationen (nedan kallad CEN) och Europeiska standardiseringsorganisationen inom elområdet kan anta "standarder" eller "tekniska godkännanden" för byggprodukter. Dessa standarder och tekniska godkännanden kallas tillsammans harmoniserade standarder.

- 6 CEN/TC 88 är den avdelning inom CEN som är behörig i fråga om produkter för värmeisolering.

- 7 De harmoniserade standarderna antas på uppdrag av kommissionen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, s. 37) och efter yttrande av Ständiga byggkommittén.

- 8 När de harmoniserade standarderna har fastställts av de europeiska standardiseringsorganen skall kommissionen, enligt artikel 7.3 i direktiv 89/106, offentliggöra referenser till dem i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- 9 Produkter som överensstämmer med de nationella standarder som utgör överförda harmoniserade standarder skall antas uppfylla de väsentliga kraven. Det föreskrivs således i artikel 4.2 i direktiv 89/106 att byggprodukter skall förutsättas vara lämpliga för avsedd användning om de har sådan beskaffenhet att de byggnadsverk — riktigt projekterade och byggda — som de ingår i, tillgodoser de väsentliga kraven och om produkterna är försedda med CE-märket. CE-märket visar, bland annat, att byggprodukterna överensstämmer med de tillämpliga nationella standarder som utgör överförda harmoniserade standarder och till vilka referenser har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- 10 Slutligen har medlemsstaterna enligt artikel 5.1 i direktiv 89/106 möjlighet att invända mot de harmoniserade standarderna om de finner att de inte uppfyller de väsentliga kraven. Medlemsstaterna skall i så fall underrätta Ständiga byggkommittén och ange skälen till invändningen. Ständiga byggkommittén skall därvid omgående yttra sig och kommissionen skall med beaktande av detta yttrande och

efter samråd med den permanenta kommitté som inrättats enligt direktiv 98/34 (nedan kallad 98/34-kommittén) meddela medlemsstaterna huruvida de berörda standarderna skall återkallas i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Bakgrund och förfarande

- 11 CEN antog den 23 maj 2001 tio standarder avseende värmeisoleringsprodukter med referenserna EN 13162:2001 till EN 13171:2001 (nedan kallade de ifrågasatta standarderna).

- 12 De ifrågasatta standarderna offentliggjordes den 15 december 2001 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* genom ett meddelande från kommissionen inom ramen för genomförandet av direktiv 89/106 (EGT C 358, s. 9). Enligt detta meddelande skulle de ifrågasatta standarderna träda i kraft som harmoniserade standarder den 1 mars 2002. I meddelandet föreskrevs även att de harmoniserade standarderna och nationella tekniska specifikationer skulle få tillämpas samtidigt under en övergångstid fram till den 1 mars 2003.

- 13 Det angavs vidare i fotnot 2 i detta meddelande dels att antagande om överensstämmelse efter slutdatum för övergångstiden skulle ha som grund harmoniserade standarder, dels att motstridiga nationella tekniska specifikationer skulle återkallas vid detta slutdatum.

- 14 Förbundsrepubliken Tyskland gjorde, genom skrivelse av den 9 augusti 2002, med stöd av artikel 5.1 i direktiv 89/106 invändning avseende, bland annat, de ifrågasatta standarderna. Förbundsrepubliken Tyskland gjorde därvid i synnerhet gällande att de ifrågasatta standarderna inte gjorde det möjligt att förutsätta att de byggnadsverk som produkterna skulle ingå i fullt ut uppfyllde de väsentliga kraven.

- 15 En ad hoc-grupp i Ständiga byggkommittén uppgav i en rapport av den 22 november 2002 att den hade granskat, bland annat, de ifrågasatta standarderna och därvid givit vissa rekommendationer. Denna ad hoc-grupp uppgav att de ifrågasatta standarderna förmodligen kunde förbättras men att det inte fanns någon anledning att besluta att de inte skulle få användas för CE-märkning.

- 16 Den 28 och 29 januari 2003 sammanträdde 98/34-kommittén och avgav ett positivt yttrande avseende kommissionens förslag till beslut att avslå Förbundsrepubliken Tysklands invändning.

- 17 Kommissionen fattade den 9 april 2003 beslut 2003/312/EG om offentliggörande av referenser till standarder som avser värmeisoleringsprodukter, geotextilier, fasta släcksystem och gipsblock i enlighet med rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 114, s. 50) och avslog däri den invändning som Förbundsrepubliken Tyskland framfört enligt artikel 5.1 i direktiv 89/106 (nedan kallat det omtvistade beslutet).

- 18 Kommissionen konstaterade i det omtvistade beslutet, bland annat, att det av den information som hade inhämtats i samband med samrådet med CEN och de nationella myndigheterna i Ständiga byggkommittén och 98/34-kommittén inte

framkommit några bevis som styrkte den risk som påtalats av Förbundsrepubliken Tyskland. Kommissionen slog följaktligen i artikel 1 i det omtvistade beslutet fast att de ifrågasatta standarderna inte skulle återkallas från den förteckning över standarder som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- 19 Det omtvistade beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 8 maj 2003.

- 20 Förbundsrepubliken Tyskland begärde vid en i handlingarna icke angiven tidpunkt hos Ständiga byggkommittén att den övergångstid under vilken de ifrågasatta standarderna och nationella standarder fick tillämpas samtidigt skulle förlängas till den 31 december 2003.

- 21 Förbundsrepubliken Tysklands begäran om förlängning avslogs vid Ständiga byggkommitténs 57:e sammanträde den 13 och 14 maj 2003. Ständiga byggkommittén beslutade likväl vid detta sammanträde att övergångstiden under vilken de ifrågasatta standarderna och nationella standarder fick tillämpas samtidigt skulle förlängas med retroaktiv verkan till den 13 maj 2003.

- 22 De ifrågasatta standarderna offentliggjordes på nytt i *Europeiska unionens officiella tidning* den 22 maj 2003 genom ett meddelande från kommissionen inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 89/106 (EUT C 120, s. 17) tillsammans med ett nytt slutdatum för den övergångstid under vilken de ifrågasatta standarderna och nationella standarder fick tillämpas samtidigt.

- 23 J. Schmoldt, Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG och Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV (nedan kallade sökandena) väckte den 28 juli 2003 talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

- 24 Sökandena ingav samma dag, genom särskild handling, en ansökan med stöd av artikel 243 EG om att förstainstansrätten interimistiskt skall förplikta svaranden, till dess att förstainstansrätten slutligt avgör målet, att förlänga den övergångstid under vilken nationella standarder och de ifrågasatta standarderna får tillämpas samtidigt.
- 25 Kommissionen inkom den 25 augusti 2003 med yttrande över ansökan om interimistiska åtgärder. Kommissionen gjorde därvid, bland annat, gällande att det är uppenbart att sökandenas talan skall avvisas.
- 26 Kommissionen gjorde, genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 augusti 2003, med stöd av artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler en invändning om rättegångshinder.
- 27 Sökandena besvarade den 9 september 2003 kommissionens yttrande av den 25 augusti 2003. Genom beslut av förstainstansrättens ordförande fogades detta svar till handlingarna i målet och kommissionen besvarade det den 23 september 2003.
- 28 Sökandena och kommissionen yttrade sig muntligen inför förstainstansrätten vid ett förhör som hölls den 14 oktober 2003.

Parternas yrkanden

- 29 Sökandena har yrkat att rätten skall

- förplikta kommissionen att förlänga den övergångstid under vilken nationella standarder och de ifrågasatta standarderna får tillämpas samtidigt,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

30 Kommissionen har yrkat att rätten skall

- avslå ansökan om interimistiska åtgärder,

- förordna att beslut om rättegångskostnaderna skall meddelas senare.

Rättslig bedömning

- 31 I artikel 104.2 i förstainstansrättens rättegångsregler föreskrivs att i en ansökan om interimistiska åtgärder skall de omständigheter anges som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Nämnda villkor är kumulativa, vilket innebär att ansökan om uppskov med verkställigheten skall avslås, om ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut av domstolens ordförande av den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkt 30). Det skall även, i förekommande fall, göras en avvägning mellan de föreliggande intressena (beslut av domstolens ordförande av den 23 februari 2001 i mål C-445/00 R, Österrike mot rådet, REG 2001, s. I-1461, punkt 73).

Parternas argument

Huruvida ansökan om interimistiska åtgärder kan tas upp till sakprövning.

- 32 Kommissionen har anfört att det av två skäl är uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning.
- 33 Kommissionen har för det första gjort gällande att talan har väckts för sent.
- 34 Kommissionen har härvid erinrat om att tidpunkten då en sökande fick kännedom om rättsakten som kriterium för när fristen för talans väckande skall börja löpa, enligt rättspraxis, är subsidiär i förhållande till offentliggörandet eller delgivningen av rättsakten (domstolens dom av den 10 mars 1998 i mål C-122/95, Tyskland mot rådet, REG 1998, s. I-973, punkt 35). Detta gäller i synnerhet när det är fast praxis att rättsakten offentliggörs, eftersom sökanden då rimligen kan förvänta sig ett sådant offentliggörande (domen i det ovannämnda målet Tyskland mot rådet, punkt 37).
- 35 Tidpunkten då sökandena fick kännedom om det omtvistade beslutet är i förevarande fall inte subsidiär på detta sätt, eftersom det inte föreskrivs att detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Fristen för att väcka talan mot det omtvistade beslutet började alltså formellt att löpa vid den tidpunkt då sökandena fick kännedom om detta och inte vid tidpunkten för dess offentliggörande. Detta får till följd att artikel 102.1 i rättegångsreglerna inte är

tillämplig. I denna artikel föreskrivs nämligen att när fristen för att väcka talan mot en institutions rättsakt börjar löpa från tidpunkten för rättsaktens offentliggörande, skall fristen räknas från slutet av den fjortonde dagen efter den dag då rättsakten offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- 36 Eftersom det omtvistade beslutet, vilket fattades den 9 april 2003, offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 8 maj 2003 fick sökandena, enligt kommissionen, senast vid denna tidpunkt kännedom om detta beslut. Ansökan varigenom talan väcktes, vilken inkom den 28 juli 2003, inkom följaktligen tio dagar för sent, även om tidsfristen förlängs med hänsyn till avstånd i enlighet med rättegångsreglerna.
- 37 Kommissionen har för det andra gjort gällande att sökandena inte är personligen berörda av det omtvistade beslutet. Jürgen Schmoldt har inte väckt talan i sin egenskap av officiell ställföreträdare för CEN/TC 88, utan endast i sitt eget namn. Kommissionen har vidare betonat att även om Kaefer Isoliertechnik sannolikt i stor utsträckning berörs av det omtvistade beslutet berörs företaget emellertid inte personligen av detta. Hauptverband der Deutschen Bauindustrie kan slutligen inte grunda sin talerätt på Kaefer Isoliertechniks talerätt, eftersom det företaget inte personligen berörs av det omtvistade beslutet, och heller inte på endast omständigheten att Hauptverband der Deutschen Bauindustrie medverkade i utarbetandet av den begäran som Förbundsrepubliken Tyskland inlämnade enligt artikel 5.1 i direktiv 89/106.
- 38 Sökandena har för det första anfört att talan inte har väckts för sent. Kommissionen har nämligen inte bestridit att det omtvistade beslutet inte har delgivits sökandena. Dessutom fick sökandena kännedom om nämnda beslut först sedan det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Talan har följaktligen väckts inom den föreskrivna fristen.

- 39 Sökandena har för det andra gjort gällande att de direkt och personligen berörs av det omtvistade beslutet.
- 40 Jürgen Schmoldt, den första sökanden, har därvid uppgivit dels att han i egenskap av ordförande för CEN/TC 88 inte har ombetts medverka i kommissionens och Ständiga byggkommitténs beslut avseende de ifrågasatta standarderna, dels att hans deltagande i ad hoc-gruppen i Ständiga byggkommittén var fiktivt. Jürgen Schmoldt anser följaktligen att han är behörig att väcka talan mot det omtvistade beslutet, eftersom det är uppenbart att han ansetts delaktig i samarbetet med CEN/TC 88 och det föregivna samrådet med CEN. Jürgen Schmoldt har även understrukit att han är ansvarig för Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, den tredje sökanden. Han uppgav även vid förhöret att han tog ”aktiv del i Kaefer Isoliertechnikns verksamhet”.
- 41 Kaefer Isoliertechnik, den andra sökanden, har för sin del uppgivit att företaget är en stor användare av värmeisoleringsprodukter. Företaget är drabbat av konflikten mellan tysk rätt och gemenskapsrätten, vilket medför en outhärdlig ekonomisk börda för företaget och en betydande diskriminering i förhållande till tillverkare i andra medlemsstater. Eftersom Kaefer Isoliertechnik är medlem av Bundesfachabteilung Wärme-, Kälte-, Schall- und Brandschutz (tyska federala avdelningen för värme-, köld-, buller- och brandskydd) inom Hauptverband der Deutschen Bauindustrie har företaget på ett avgörande sätt medverkat i beslutet av Vorbereitender Ausschuss EG-Harmonisierung (tyska förberedande kommittén för EG-harmonisering) att i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 89/106 framföra invändning mot de ifrågasatta standarderna.
- 42 Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, den tredje sökanden, har slutligen uppgivit att det omtvistade beslutet undergräver dess möjlighet att, i syfte att bevara de av organisationen företrädde företagens intressen, ingripa till förmån för en ny utformning eller åtminstone en förbättring av de gemenskapsrättsliga standarderna avseende värmeisoleringsprodukter.

Fumus boni juris

- 43 Sökandena anser att de ifrågasatta standarderna varken är klara eller säkra och att de har brister i väsentliga avseenden. Det är följaktligen inte möjligt att med hjälp av dessa standarder kontrollera att de berörda produkterna är lämpliga för avsedd användning eller att de uppfyller de väsentliga kraven.
- 44 Av detta följer, enligt sökandena, att artiklarna 2 och 3 i direktiv 89/106 liksom principerna om rättssäkerhet och proportionalitet har åsidosatts.
- 45 Sökandena har även gjort gällande att det omtvistade beslutet innebär ett åsidosättande av principen om tillnärmning av lagstiftning i syfte att uppnå en hög nivå av miljö- och konsumentskydd, såsom denna framgår av artikel 95.3 EG.
- 46 Det omtvistade beslutet är slutligen behäftat med formfel, eftersom det innebär ett åsidosättande dels av motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG, dels av väsentliga förföreskrifter i det att Ständiga byggkommittén inte avgivit något formellt yttrande i enlighet med föreskrifterna i artikel 5.1 i direktiv 89/106. Trots att det vid flera tillfällen i rapporten från ad hoc-gruppen i Ständiga byggkommittén hänvisas till CEN/TC 88 har dessutom detta organ i själva verket inte deltagit i förfarandet då det omtvistade beslutet fattades.
- 47 Kommissionen anser att det saknas fog för dessa grunder.

Kravet på skyndsamhet

- 48 Sökandena har i sin ansökan om interimistiska åtgärder anfört att kravet på skyndsamhet med att förordna om sådana åtgärder följer av den avsevärda förändring av sökandenas verksamhetsram som har inträtt på grund av det omtvistade beslutet. För det fall talan i huvudsaken skulle bifallas skulle det vara mycket svårt att undanröja verkningarna av denna förändring (beslut av domstolens ordförande av den 11 maj 1989 i de förenade målen C-76/89, C-77/89 och C-91/89 R, RTE m.fl. mot kommissionen, REG 1989, s. 1141, punkterna 15 och 18, och av den 13 juni 1989 i mål C-56/89 R, Publishers Association mot kommissionen, REG 1989, s. 1693, punkterna 34 och 35). Om de återkallade tyska standarderna för värmeisoleringsprodukter (nedan kallade de återkallade tyska standarderna) slutade gälla skulle detta nämligen medföra en genomgripande och varaktig förändring av marknaden för byggprodukter.
- 49 Sökandena klargjorde vid förhöret sina argument avseende kravet på skyndsamhet och uppgav därvid att de inte hävdade att det förelåg en risk för allvarlig och irreparabel skada för Jürgen Schmoltdt eller Hauptverband der Deutschen Bauindustrie i sig utan att kravet på skyndsamhet endast gällde Kaefer Isoliertechnik och medlemmarna i Hauptverband der Deutschen Bauindustrie.
- 50 Kaefer Isoliertechnik har särskilt gjort gällande att företaget, om övergångstiden inte förlängs, inte innan det omtvistade beslutet ogiltigförklaras skulle kunna finna produkter på marknaden som motsvarar de återkallade tyska standarderna, vilka är säkrare än de ifrågasatta standarderna. Om det omtvistade beslutet ogiltigförklaras och för det fall de återkallade tyska standarderna återinförs skulle användarna av byggprodukter följaktligen drabbas av avsevärda svårigheter på grund av nödvändigheten att modifiera eller riva byggnader som uppförts med produkter som motsvarar de ifrågasatta standarderna.

- 51 Kaefer Isoliertechnik uppgav vidare vid förhöret att det är än mer uppenbart att det skyndsamt måste förordnas om interimistiska åtgärder för det fall de återkallade tyska standarderna inte skulle återinföras eller inte skulle kunna återinföras efter det att det omtvistade beslutet ogiltigförklarats.
- 52 Kommissionen har anfört att sökandena inte har styrkt att det är brådskande att förordna om den begärda interimistiska åtgärden.

Intresseavvägningen

- 53 Sökandena har med avseende på intresseavvägningen betonat att den begärda interimistiska åtgärden, det vill säga en förlängning av den övergångstid under vilken de ifrågasatta standarderna och nationella standarder får tillämpas samtidigt, skulle skydda gemenskapens intressen, eftersom de ifrågasatta standarderna skulle fortsätta att tillämpas samtidigt som nationella standarder. Därigenom skulle de medlemsstater som anser sig kunna överföra och utan förändring tillämpa de ifrågasatta standarderna inte vara tvungna att återinföra återkallade nationella standarder.
- 54 Kommissionen har anfört att de intressen som sökanden har hänvisat till inte kan överskugga gemenskapens intresse av att fullborda harmoniseringen avseende standarder för värmeisoleringsprodukter i hela gemenskapen. Kommissionen har tillagt att även om de begärda åtgärderna endast gällde Förbundsrepubliken Tyskland, skulle de snedvrیدا konkurrensen och medföra en risk för att icke tyska produkter inte kunde komma in på marknaden.

Rättens bedömning

- 55 Enligt fast rättspraxis skall frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning i princip inte prövas i ett interimistiskt förfarande för att inte föregripa prövningen av saken i målet. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa om vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att *prima facie* avgöra huruvida talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas, när det, såsom i detta fall, har hävdats att det är uppenbart att en sådan talan skall avvisas (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 15 februari 2000 i mål T-1/00 R, Hölzl m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-251, punkt 21, och av den 8 augusti 2002 i mål T-155/02 R, VVG International m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-3239, punkt 18).
- 56 Kommissionen har i förevarande mål gjort gällande att det är uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning, dels på grund av att den väckts för sent, dels på grund av att sökandena inte är personligen berörda av det omtvistade beslutet.
- 57 Rätten skall följaktligen pröva om vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att *prima facie* avgöra huruvida sökandenas talan kan tas upp till sakprövning och särskilt om dessa omständigheter gör det möjligt att *prima facie* avgöra huruvida sökandena är personligen berörda av det omtvistade beslutet.
- 58 I artikel 230 fjärde stycket i EG-fördraget föreskrivs att "[v]arje fysisk eller juridisk person får ... föra talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom".

- 59 Det följer av fast rättspraxis att kriteriet för att skilja mellan en förordning och ett beslut består i huruvida den aktuella rättsakten har allmän giltighet eller ej (domstolens beslut av den 23 november 1995 i mål C-10/95 P, Asocarne mot rådet, REG 1995, s. I-4149, punkt 28, och av den 24 april 1996 i mål C-87/95 P, CNPAAP mot rådet, REG 1996, s. I-2003, punkt 33, förstainstansrättens beslut av den 26 mars 1999 i mål T-114/96, Biscuiterie confiserie LOR och Confiserie du Tech mot kommissionen, REG 1999, s. II-913, punkt 26, och av den 6 maj 2003 i mål T-45/02, AgroSciences och DOW AgroSciences mot parlamentet och rådet, REG 2003, s. II-1973, punkt 31).
- 60 En rättsakt har allmän giltighet om den är tillämplig på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets (förstainstansrättens dom av den 10 juli 1996 i mål T-482/93, Weber mot kommissionen, REG 1996, s. II-609, punkt 55, och där angiven rättspraxis).
- 61 I förevarande fall är det omtvistade beslutet riktat till medlemsstaterna och innebär avslag på en begäran om att vissa harmoniserade standarder som antagits enligt direktiv 89/106 skall återkallas från den förteckning över standarder som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- 62 Enligt artikel 4.2 i direktiv 89/106 är det emellertid bland annat utifrån nationella standarder som utgör överförda harmoniserade standarder och till vilka hänvisning skett genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* som byggprodukter skall förutsättas vara lämpliga för avsedd användning och således kunna släppas ut på marknaden i Europeiska unionen.
- 63 De harmoniserade standarder som antagits enligt direktiv 89/106 är alltså avsedda att fastställa egenskaperna hos de produkter som dessa ekonomiska aktörer kan saluföra och köpa. Dessa standarder har således verkningar för, i synnerhet, alla tillverkare och köpare av byggprodukter i Europeiska unionen.

- 64 Det omtvistade beslutet, vilket innebär ett avslag på begäran om återkallelse av de harmoniserade standarderna, är tillämpligt på objektivt bestämda situationer och medför rättsverkningar för en allmänt och abstrakt angiven personkrets, nämligen i synnerhet alla tillverkare och köpare av byggprodukter i Europeiska unionen. Det omtvistade beslutet är, *prima facie*, genom sin art och räckvidd allmänt tillämpligt.
- 65 Det är emellertid inte uteslutet att en bestämmelse som genom sin art och räckvidd är allmänt tillämplig personligen berör en fysisk eller juridisk person om beslutet angår denna person på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för den eller på grund av en faktisk situation som särskiljer den från alla andra personer och därigenom försätter den i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, REG 1991, s. I-2501, punkt 13, av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853, svensk specialutgåva, volym 15, s. I-141, och av den 22 november 2001 i mål C-451/98, Antillean Rice Mills mot rådet, REG 2001, s. I-8949, punkt 49).
- 66 Rätten skall således pröva huruvida det mot bakgrund av uppgifterna i handlingarna i målet inte kan anses uteslutet att sökandena berörs av det omtvistade beslutet på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller om det föreligger en faktisk situation som med avseende på nämnda beslut särskiljer dem från alla andra personer.

Huruvida Jürgen Schmoldts talan *prima facie* kan tas upp till sakprövning

- 67 För att styrka att han personligen berörs av det omtvistade beslutet har Jürgen Schmoldt åberopat att han är ordförande för CEN/TC 88 och att han borde vara ordförande för ad hoc-gruppen i Ständiga byggkommittén.

- 68 Rätten understryker i detta avseende att CEN:s generalsekreterare genom en skrivelse av den 11 augusti 2003 upplyste kommissionen om att Jürgen Schmoldt inte var behörig att företräda detta organ i förfarandet avseende huvudsaken. Jürgen Schmoldt har inte bestridit detta förhållande. Utan att det är nödvändigt att, såsom Jürgen Schmoldt har begärt, förordna om företeende av den skrivelse som besvaras genom skrivelsen av den 11 augusti 2003, framgår således att Jürgen Schmoldt har väckt talan utslutande i egenskap av privatperson. *Prima facie*-bedömningen av huruvida Jürgen Schmoldt har rätt att väcka talan mot det omtvistade beslutet skall således ske endast utifrån hans personliga ställning.
- 69 Det skall erinras om att omständigheten att en person på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagande av en gemenskapsrättsakt utmärker denna person med avseende på rättsakten i fråga enbart när vissa processrättsliga skyddsregler har föreskrivits för denna person i den tillämpliga gemenskapsregleringen (förstainstansrättens beslut av den 3 juni 1997 i mål T-60/96, Merck m.fl. mot kommissionen, REG 1997, s. II-849, punkt 73, av den 15 september 1998 i mål T-109/97, Molkerei Großbraunshain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen, REG 1998, s. II-3533, punkterna 67 och 68, och av den 29 april 2002 i mål T-339/00, Bactria mot kommissionen, REG 2002, s. II-2287, punkt 51).
- 70 De skyddsregler som föreskrivs i artikel 5.1 i direktiv 89/106 gäller i förevarande fall CEN och Ständiga byggkommittén och inte vissa av deras medlemmar eller deras ordförande i egenskap av privatperson. Det förefaller således inte som om Jürgen Schmoldt, i egenskap av privatperson, kan åberopa någon processrättslig skyddsregel eller bestämmelse i direktiv 89/106 vars åsidosättande *prima facie* skulle kunna utmärka honom i hans egenskap av dels ordförande för CEN/TC 88 vid tiden för det omtvistade beslutets antagande, dels medlem av ad hoc-gruppen i Ständiga byggkommittén.
- 71 Det framgår således inte vid en *prima facie*-bedömning att Jürgen Schmoldt är personligen berörd av det omtvistade beslutet.

- 72 Jürgen Schmoldt har för det andra gjort gällande att han har ett berättigat intresse av att få saken prövad, på grund av att han dels är ansvarig för Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, dels tar ”aktiv del i Kaefer Isoliertechnikns verksamhet”.
- 73 I den mån denna talerätt, för det fall den anses styrkt, *prima facie* skulle sammanfalla med den talerätt som tillkommer Hauptverband der Deutschen Bauindustrie och Kaefer Isoliertechnik är det endast om de två sistnämnda är personligen berörda av det omtvistade beslutet som Jürgen Schmoldt eventuellt skulle kunna göra gällande att han också är personligen berörd av nämnda beslut. Rätten kommer således att ta ställning till Jürgen Schmoldts argument inom ramen för bedömningen av huruvida Kaefer Isoliertechnik och Hauptverband der Deutschen Bauindustrie har talerätt.
- 74 Med förbehåll för prövningen av huruvida Kaefer Isoliertechnik och Hauptverband der Deutschen Bauindustrie har talerätt, framgår det inte i detta skede att det föreligger några omständigheter som gör det möjligt att *prima facie* anse att Jürgen Schmoldts talan kan tas upp till sakprövning.

Huruvida Kaefer Isoliertechnikns talan *prima facie* kan tas upp till sakprövning

- 75 Kaefer Isoliertechnik har för det första gjort gällande att företaget berörs personligen av det omtvistade beslutet, eftersom företaget är en stor användare av byggprodukter och eftersom det är det näst största europeiska företaget inom området för isoleringsarbeten.

- 76 Det skall i detta avseende erinras om att omständigheten att en allmän rättsakt kan få olika konkreta verkningar för de olika rättssubjekt som den är tillämplig på inte medför att dessa rättssubjekt särskiljs från alla andra berörda personer, när rättsakten är tillämplig i en objektivt bestämd situation (se, bland annat, förstainstansrättens dom av den 22 februari 2000 i mål T-138/98, ACAV m.fl. mot rådet, REG 2000, s. II-341, punkt 66 och där angiven rättspraxis). I förevarande fall är det emellertid på grund av sin objektivt bestämda ställning som användare av byggprodukter som Kaefer Isoliertechnik berörs av det omtvistade beslutet.
- 77 Det framgår således inte av handlingarna i målet att det föreligger några omständigheter som gör det möjligt att *prima facie* slå fast att Kaefer Isoliertechnik berörs personligen av det omtvistade beslutet på grund av att företaget är en stor användare av byggprodukter.
- 78 Kaefer Isoliertechnik har för det andra gjort gällande att företaget berörs personligen av det omtvistade beslutet på grund av att företaget, via Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, spelade en avgörande roll för Förbundsrepubliken Tysklands beslut att framföra en invändning mot de ifrågasatta standarderna enligt artikel 5.1 i direktiv 89/106.
- 79 Rätten har i detta avseende redan slagit fast ovan i punkt 69 att omständigheten att en person på ett eller annat sätt deltar i det förfarande som leder till antagandet av en gemenskapsrättsakt utmärker denna person med avseende på rättsakten i fråga enbart när vissa processrättsliga skyddsregler har föreskrivits för denna person i den tillämpliga gemenskapsregleringen (beslutet i det ovan i punkt 69 nämnda målet Merck m.fl. mot kommissionen, punkt 73).

- 80 Det föreskrivs emellertid inte i direktiv 89/106 att kommissionen, innan den fattar ett beslut med stöd av artikel 5.1 i nämnda direktiv, skall följa ett förfarande under vilket sådana företag som Kaefer Isoliertechnik skulle kunna göra gällande några rättigheter eller till och med ha rätt att yttra sig.
- 81 Kaefer Isoliertechniks argument skall följaktligen vid en *prima facie*-bedömning lämnas utan avseende.
- 82 Av det ovan anförda följer att det inte framgår av handlingarna i målet att Kaefer Isoliertechniks talan *prima facie* kan tas upp till sakprövning.

Huruvida Hauptverband der Deutschen Bauindustries talan *prima facie* kan tas upp till sakprövning

- 83 Hauptverband der Deutschen Bauindustrie har gjort gällande att organisationen företräder byggnadsindustrin i Tyskland och att den har talerätt dels på grund av den talerätt som tillkommer Kaefer Isoliertechnik, en av organisationens medlemmar, dels på grund av att organisationen deltagit i det förfarande som föregick antagandet av det omtvistade beslutet.
- 84 Vad för det första gäller frågan huruvida Hauptverband der Deutschen Bauindustrie har talerätt på grund av den talerätt som tillkommer organisationens medlemmar, skall det erinras om att en sammanslutning anses personligen berörd

av ett beslut när de företag vars intressen sammanslutningen företräder själva har talerätt mot nämnda beslut (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 6 juli 1995 i de förenade målen T-447/93–T-449/93, AITEC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1971, punkt 62).

85 Det skall i detta hänseende inledningsvis påpekas att det i detta skede inte föreligger några omständigheter som gör det möjligt att *prima facie* anse att Kaefer Isoliertechnikns talan kan tas upp till sakprövning.

86 Vidare har Hauptverband der Deutschen Bauindustrie heller inte åberopat några omständigheter som gör det möjligt att slå fast att andra av organisationens medlemmar personligen berörs av det omtvistade beslutet.

87 Rätten finner således, *prima facie*, att Hauptverband der Deutschen Bauindustrie inte med framgång kan göra gällande att organisationen personligen berörs av det omtvistade beslutet på grund av att dess medlemmar själva har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av nämnda beslut.

88 Vad för det andra gäller omständigheten att Hauptverband der Deutschen Bauindustrie deltog i det förfarande som föregick antagandet av det omtvistade beslutet är det riktigt att förekomsten av särskilda omständigheter, såsom den roll en sammanslutning spelat inom ramen för ett förfarande som lett till antagandet av en sådan rättsakt som avses i artikel 230 EG, kan möjliggöra att en talan — som väcks av en sammanslutning vars medlemmar inte direkt eller personligen är

berörda av den omtvistade rättsakten — ändå tas upp till prövning, i synnerhet när sammanslutningens ställning som förhandlingspartner har påverkats av nämnda rättsakt (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 2 februari 1988 i de förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, Van der Kooy mot kommissionen, REG 1988, s. 219, punkterna 21–24, svensk specialutgåva, volym 9, s. 305, och av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, punkterna 28–30, svensk specialutgåva, volym 14, s. I-83).

- 89 Rätten skall således göra en *prima facie*-bedömning av huruvida omständigheten att Hauptverband der Deutschen Bauindustrie medverkade i utarbetandet av den invändning som Förbundsrepubliken Tyskland framförde utgör en sådan särskild omständighet som kan ge denna organisation talerätt i dess egenskap av branschorganisation som företräder sina medlemmars intressen i den mening som avses i ovannämnda rättspraxis.
- 90 Såsom rätten har slagit fast ovan i punkt 80 föreskrivs det inte i direktiv 89/106 att kommissionen, innan den fattar ett beslut med stöd av artikel 5.1 i nämnda direktiv, skall följa ett förfarande under vilket sådana sammanslutningar som Hauptverband der Deutschen Bauindustrie skulle kunna göra gällande några rättigheter eller till och med ha rätt att yttra sig.
- 91 Det framgår således i detta skede inte av handlingarna i målet att Hauptverband der Deutschen Bauindustries talan *prima facie* kan tas upp till sakprövning.
- 92 Med hänsyn till det ovan anförda framgår det inte, *prima facie*, av handlingarna i målet att sökandena personligen berörs av det omtvistade beslutet. Rätten finner således, utan att det är nödvändigt att göra en *prima facie*-bedömning av huruvida

sökandena har väckt talan för sent, att det i detta skede inte framgår av handlingarna i målet att deras talan, *prima facie*, kan tas upp till sakprövning.

93 Det skall dessutom konstateras att sökandena inte har styrkt att det var brådskande att förordna om den begärda interimistiska åtgärden.

94 Det följer nämligen av fast rättspraxis att frågan huruvida en ansökan om interimistiska åtgärder ställer krav på skyndsamhet skall bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 19 december 2001 i de förenade målen T-195/01 R och T-207/01 R, Government of Gibraltar mot kommissionen, REG 2001, s. II-3915, punkt 95, och där angiven rättspraxis).

95 Det ankommer på den part som har gjort gällande en allvarlig och irreparabel skada att styrka förekomsten av densamma (beslut av domstolens ordförande av den 12 oktober 2000 i mål C-278/00 R, Grekland mot kommissionen, REG 2000, s. I-8787, punkt 14). Det förhållande att skadan är nära förestående behöver inte vara fastställt med absolut säkerhet. Det är tillräckligt att den ifrågavarande skadan, särskilt då den beror på förekomsten av ett antal faktorer, är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet (beslut av domstolens ordförande av den 19 juli 1995 i mål C-149/95 P(R), kommissionen mot Atlantic Container Line m.fl., REG 1995, s. I-2165, punkt 38, och beslut av förstainstansrättens ordförande av den 15 juli 1998 i mål T-73/98 R, Prayon-Rupel mot kommissionen, REG 1998, s. II-2769, punkt 38).

96 Sökandena har gjort gällande att det föreligger ett krav på skyndsamhet med avseende på Kaefer Isoliertechnik och medlemmarna i Hauptverband der Deutschen Bauindustrie. Det skall emellertid understrykas att Hauptverband der Deutschen Bauindustrie endast har inkommit med uppgifter avsedda att

styrka att det bland organisationens medlemmar är användarna av byggprodukter som skulle kunna orsakas allvarlig och irreparabel skada. Rätten kommer därför inte att beakta sannolikheten av att andra medlemmar i Hauptverband der Deutschen Bauindustrie, särskilt tillverkarna av byggprodukter, orsakas sådan skada.

- 97 Sökandena har i fråga om beskaffenheten av det krav på skyndsamhet som de har gjort gällande anfört att användarna av byggprodukter, om det omtvistade beslutet ogiltigförklaras och för det fall de återkallade tyska standarderna återinförs, skulle drabbas av avsevärda svårigheter på grund av nödvändigheten att modifiera eller riva byggnader som uppförts med produkter som motsvarar de ifrågasatta standarderna.
- 98 Rätten betonar inledningsvis att en sådan skada beror på om de tyska standarder som återkallats av Förbundsrepubliken Tyskland återinförs efter det att det omtvistade beslutet eventuellt ogiltigförklarats. Det är nämligen endast för det fall de standarder som gällde för värmeisoleringsprodukter återinförs som sökandena skulle bli tvungna att modifiera eller riva byggnader som uppförts före det omtvistade beslutets ogiltigförklaring. Sökandena har emellertid inte inkommit med några uppgifter som gör det möjligt att bedöma sannolikheten av att Förbundsrepubliken Tyskland verkligen skulle återinföra dessa normer om det omtvistade beslutet ogiltigförklaras.
- 99 Även om det antas att Förbundsrepubliken Tyskland verkligen skulle återinföra de tyska återkallade normerna, skall det vidare bedömas huruvida, såsom Kaefers Isoliertechnik och andra användare av byggprodukter som är medlemmar i Hauptverband der Deutschen Bauindustrie har gjort gällande, nödvändigheten av att modifiera byggnader som uppförts med produkter som motsvarar de ifrågasatta standarderna skulle orsaka dessa företag allvarlig och irreparabel skada.

- 100 Det framgår att de företag som använder byggprodukter kan orsakas skada endast om de inte kan kräva av sina leverantörer att de fortsätter att saluföra produkter som uppfyller kraven enligt de tyska återkallade standarderna. Det framgår emellertid i detta skede inte av handlingarna i målet att det efter det att nämnda standarder återkallats skulle vara rättsligt omöjligt för användarna av byggprodukter att kräva av sina leverantörer att de fortsätter att saluföra produkter som både uppfyller de väsentliga kraven enligt direktiv 89/106 och kraven enligt de återkallade tyska standarderna.
- 101 Kaefer Isoliertechnik betonade visserligen vid förhöret att även om denna möjlighet rättsligt sett existerade rörde det sig ändå om en mycket teoretisk möjlighet, eftersom tillverkarna av byggprodukter med stor sannolikhet skulle välja att endast saluföra produkter som motsvarar de ifrågasatta standarderna.
- 102 Även om det antas att användarna av byggprodukter till följd av vissa marknadskrav inte kan kräva av sina leverantörer att de skall fortsätta att tillverka produkter som motsvarar de tyska återkallade standarderna, skulle emellertid den påstådda skadan vara en följd av nödvändigheten av att modifiera de byggnader som uppförts med produkter som motsvarar de ifrågasatta standarderna. Det skulle således röra sig om en rent ekonomisk skada.
- 103 Det följer emellertid av fast rättspraxis att en skada av rent ekonomisk art i princip inte kan anses vara irreparabel, eller ens svår att avhjälpa, eftersom den kan avhjälpas genom ekonomisk ersättning vid ett senare tillfälle. En skada av ekonomisk art som inte elimineras genom verkställighet av domen i sak utgör nämligen en ekonomisk förlust som kan ersättas genom de rättsmedel som föreskrivs i fördraget, särskilt i artiklarna 235 EG och 288 EG (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 26 oktober 2001 i mål T-184/01 R, IMS

Health mot kommissionen, REG 2001, s. II-3193, punkt 119, och där angiven rättspraxis).

- 104 Under sådana förhållanden är det endast berättigat att bevilja den interimistiska åtgärden om det framgår att sökanden riskerar att hamna i en situation som — om den begärda åtgärden inte vidtas — innebär att sökandens själva existens äventyras eller att dess marknadsandelar oåterkalleligt förändras (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 30 juni 1999 i mål T-13/99 R, Pfizer Animal Health mot rådet, REG 1999, s. II-1961, punkt 138, och av den 11 april 2003 i mål T-392/02 R, Solvay Pharmaceuticals mot rådet, REG 2003, s. II-0000, punkt 107).
- 105 Kaefer Isoliertechnik har inte inkommit med några uppgifter som styrker vare sig att företags existens äventyras om den interimistiska åtgärden inte vidtas, eller att dess marknadsandelar oåterkalleligt förändras till följd av det omtvistade beslutet.
- 106 Rätten finner således att Kaefer Isoliertechnik inte har styrkt att det är brådskande att förordna om den begärda interimistiska åtgärden för det fall Förbundsrepubliken Tyskland skulle återinföra de tyska återkallade standarderna efter det att det omtvistade beslutet eventuellt ogiltigförklaras.
- 107 Möjligheten att de tyska återkallade standarderna inte återinförs av Förbundsrepubliken Tyskland efter en eventuell ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet har vid förhøret åberopats endast på ett mycket allmänt och hypotetiskt sätt, utan att det har klargjorts i vilket avseende detta skulle medföra en allvarlig och irreparabel skada för Kaefer Isoliertechnik.

108 Rätten slår följaktligen fast att det inte har styrkts att det är brådskande att förordna om den begärda interimistiska åtgärden.

109 Av det ovan anförda följer att ansökan om interimistiska åtgärder skall avslås.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.

- 2) Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 28 november 2003

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande